

Bijbels perspectief

DE HEILIGE GEEST

studie

over de persoon en het werk van de Heilige Geest

III.

De plaats van de Heilige Geest in de dienst van Jezus

Een nauwkeurig bestuderen van de omwandelingen van Jezus op aarde zal aan het licht brengen dat, ook al werkte de Heilige Geest dóór Hem (vgl. bijvoorbeeld **Matt. 12:28**), Hij in deze drie jaar geen invulling gaf aan wat God zelf had betuigd, namelijk dat Hij zou dopen met de Heilige Geest en met vuur (**Luc. 3:16, Matt. 3:11** (zie ook **Joh. 1:33**)). Pas aan het einde van zijn bediening vestigt Hij de aandacht op de Heilige Geest en Diens betekenis. Wel heeft Hij de reden van zijn eigen volheid in de Geest in duidelijke bewoordingen aangegeven door een aanhalen van de profeet Jesaja: *De Geest des Heren is op Mij, daarom, dat Hij Mij gezalft heeft, om aan armen het evangelie te brengen; en Hij heeft Mij gezonden om aan gevangenen loslating te verkondigen en aan blinden het gezicht, om verbrokenen heen te zenden in vrijheid, om te verkondigen het aangename jaar des Heren* (**Luc. 4:17 en 18** en zie daarbij **Jes. 61:1 en 2a** - dit tweede vers breekt Hij opmerkelijk af!), Jezus zegt na deze aanhaling: *Heden is dit schriftwoord voor uw oren vervuld* (**Luc. 4:21b**).

Tijdens zijn omwandeling werd niemand door Hem in/met de Heilige Geest gedoopt. De reden daarvan wordt duidelijk vanuit de volgende woorden van Jezus: *Wie in Mij gelooft, gelijk de Schrift zegt, stromen van levend water zullen uit zijn binnenste vloeien. Dit zeide Hij van de Geest, welke zij, die tot geloof in Hem kwamen, ontvangen zouden; want de Geest was er nog niet, omdat Jezus nog niet verheerlijkt was* (**Joh. 7:38, 39**). Toen het leven van Jezus nadrukkelijk onder de schaduw van het kruis kwam, dat wil zeggen aan het einde van zijn aardse leven, werd het onderwerp van de doop in/met de Heilige Geest actueel. **Johannes 7:38 en 39**

markeren, samen met **Lucas 11:13**, aanvankelijk de enige momenten dat Jezus refereert naar de te ontvangen Heilige Geest. In deze tekstverzen valt het absolute belofte karakter op als het gaat om het ontvangen van de Heilige Geest: 'stromen van levend water zullen' ('stromen van levend water' worden door Jezus duidelijk in verband gebracht met de Heilige Geest: 'Dit zeide Hij van de Geest...') en 'hoeveel te meer zal'. Uit **Johannes 7:38 en 39** blijkt geloven duidelijk in relatie te staan tot het ontvangen en wel zo, dat het geloven voorwaardelijk is om te kunnen ontvangen. Een en ander maakt laat zien dat het een misverstand genoemd moet worden om te veronderstellen/beweren dat wedergeboorte tegelijk het moment van de vervulling in/met de Heilige Geest zou zijn. Tussen beide zaken *kan* een tijdsduur zitten die uiteindelijk bepaald blijkt te worden door de mate van het kennen van Gods Woord. Hoeveel christenen zijn er niet die pas na jaren van oprecht geloven - op grond van Gods Woord - geconfronteerd worden met de

realiteit van Gods belofte van de volheid in de Heilige Geest. De wezenlijke betekenis van het vervuld worden in/met de Heilige Geest wordt door Jezus uitermate duidelijk verwoord als Hij spreekt over: *stromen van levend water zullen uit zijn binnenste vloeien (Joh. 7:38)*. Dit betekent niets minder dan dat Jezus in en door het leven van de gelovige én te zien én te horen is - dit raakt wat Petrus zei: *Wat gij ziet en hoort Hand. 2:33b*. Wat zei Jezus van zichzelf? In feite dat Hij het onderwerp is van 'het levende water' - vergelijk wat Hij zegt in **Johannes 6:35** ...*wie in Mij gelooft, zal nimmermeer dorsten*. Hoe mooi past daarbij de geschiedenis van de Samaritaanse vrouw bij de bron (**Joh. 4:1-42** en met name **vers 14** - *maar wie gedronken heeft van het water, dat Ik hem zal geven, zal geen dorst krijgen in eeuwigheid, maar het water, dat Ik hem zal geven, zal in hem worden tot een fontein van water, dat springt ten eeuwigsten leven*). Hoe raken de begrippen hier elkaar: 'fontein' (**Joh. 4:14**) en 'stromen' (**Joh. 7:38**). Vestigt Jezus niet juist in **Johannes 4:1-42** de volle aandacht op Zich? Neem alleen maar de woorden: *Ik, die met u spreekt, ben het (Joh. 4:26)*. Wat zegt Jezus later van de Geest? *Hij zal het uit het mijne nemen en het u verkondigen (Joh. 16:14)*, ofwel: Hij toont (verheerlijkt (**Joh. 16:14**)) Jezus. Gods Geest liet (en laat) zien wie Jezus was (is) en waar Hij voor stond (staat) en was gekomen. Dat is zijn plaats in de dienst van Jezus: *Hem laten zien als 'God met ons'*.

Jezus verkondigt zichzelf als het brood en het water des levens (respectievelijk **Joh. 6:35** en **Joh. 4:10,14**). In Hem is behoud *ten leven*. Brood en water zijn nodig om te kunnen leven en ze zijn essentieel om de behoudenis ten volle uit te leven, dat wil zeggen te kunnen leven naar Gods wil, in zijn voetspoor (denk hier aan **Filip. 2:12** en **2 Petr. 1:10** - beide tekstplaatsen onderstrepen onze verantwoordelijkheid wat het leven vanuit het behouden zijn betreft en daar is de volheid van Gods Geest hard nodig (**2 Petr. 1:3**)).

Al doopte Jezus tijdens zijn omwandeling op aarde dus niemand met de Heilige Geest, wel gaf Hij de plaats en het belang aan van de belofte van de Heilige Geest. Zoals hiervoor aangegeven, deed Hij dat op een bijzonder moment: in de schaduw van het kruis. Is dit toeval? Of heeft dit ons iets te zeggen ten aanzien van de vervulling in/met de Heilige Geest? Duidt het misschien op de nauwe relatie tussen kruis en vervulling en dat in meer dan één opzicht? Raakt dit mogelijk het spreken van Johannes de Doper over het *'dopen met de Heilige Geest en met vuur' (Luc. 3:16* en **Matt. 3:11**)? Het was de Heilige Geest die Jezus aan het begin van diens bediening naar de woestijn leidde om verzocht te worden (**Luc. 4:11**). Satan liet ten slotte af tot een bepaalde tijd (**Luc. 4:13**), waarschijnlijk duidt dit op de kruisiging - heeft ook hier Gods Geest een leidende rol gehad? Zoals Jezus voorbereiden sprak over de Heilige Geest, deed Hij dat immers ook over zijn lijdensweg.

Dit lijden plaatste Hij ook onder de noemer 'doop': *Ik moet gedoopt worden met een doop, en hoe beklemt het Mij, totdat het volbracht is (Luc. 12:50* - let op het daaraan voorafgaande vers waarin Jezus spreekt over 'vuur'. (Zie ook **Marc. 10:38** en let in dit vers op de relatie die Jezus legt tussen 'doop' en 'drinken' - van belang is ook te letten op **vers 39** waar het lijden 'beloofd' wordt.)) Wanneer Johannes de Doper spreekt over *'dopen met de heilige Geest en met vuur'* dan bedoelt hij (zie het gebruik van het voegwoord 'en') twee afzonderlijke zaken die, gelet op de dienst van Jezus, evenwel duidelijk met elkaar te maken blijken te hebben.

Ook ten aanzien van de doop met vuur is de vraag die op de eerste Pinksterdag werd gesteld - *wat wil dit toch zeggen* - van belang. In de volgende studie staan we bij dit deel van de belofte stil.

Voor vragen en reacties wordt verwezen naar de mogelijkheid tot contact zoals aangegeven op de site.